

[Hendriksen.]

blikket slet ikke kender, eller som man i hvert Fald ikke har oplyst det høje Ting om.

Det er vel uundværdigt over for det høje Ting at fremhæve, at jeg er en varm Tilhænger af saavel et aktivt som et passivt Luftforsvar. Jeg erkender tillige, at en Del, men ogsaa kun en Del af det passive Luftforsvar kan og bør udføres af Brandvæsenet. Mit Parti er ogsaa naar som helst villigt til at bevilge med rund Haand de Beløb, der er nødvendige baade til et effektivt aktivt og et effektivt passivt Luftforsvar, men jeg finder det urimeligt, at en enkelt Del af Befolkningen, altsaa i dette Tilfælde Grundejerne gennem Brandforsikringsselskaberne, alene skal bære de med et passivt Luftforsvar gennem Brandvæsenet forbundne Omkostninger. Jeg finder det ogsaa urimeligt, at Grundejerne skal betale Brandvæsenets Udgifter til Ambulancetjeneste; Ambulancen bruges, som vi alle ved, hovedsagelig til Ulykker, der intet som helst har med Brand at gøre, og Udgifterne til Ambulancetjenesten bør ikke bæres af en enkelt Del af Byens Befolkning, men burde rettelig være en almindelig kommunal Udgift. Jeg mener altsaa, at Udgifterne til et virkelig effektivt Luftforsvar — Udgifter, som jeg finder i højeste Grad paakrævet — bør udredes af det offentlige, og det samme gælder Udgifterne til Ambulancevæsenet. Jeg vilde derfor finde det rigtigst, at disse Udgifter førtes paa en særlig Konto og ikke debiteredes Brandvæsenet.

Det, Københavns Kommunalbestyrelse tilsigter med sin Henvendelse til Justitsministeren, er at frigøre sig for en Række Udgifter og at lægge disse Udgifter direkte over paa Byens Borgere. Det er og bliver Byen København, der kommer til at udrede Udgifterne, enten som almindelige kommunale Udgifter eller i Form af en Særskat paa en Del af Befolkningen, og her er det, jeg mener, at det under alle Omstændigheder er urimeligt og ubilligt, at denne Særskat skal være saa stor, at den ogsaa kan dække Hovedparten af Udgifterne til Formaal, der i hvert Fald maa siges at være Brandforsikringsselskaberne uvedkommende.

Lovforslaget lægger i øvrigt ogsaa paa anden Maade, som nævnt af den ærede Ordfører for Venstre, en forøget Byrde paa Forsikringsselskaberne, der nu alle faar Pligt til at opkræve Bidragene fra de brandforsikrede Ejendomme, saa at alene Bidrag fra helt uforsikrede Ejendomme opkræves ved Kommunens Foranstaltning. Det er et stort Arbejde at lægge paa Selskaberne. Jeg for-

staar godt, at disse ønsker sig fritaget for Ulejligheden; Arbejdet og Besværet ved at opkræve Bidragene, saa at dette Arbejde overgaar til Kommunen, eller at de i hvert Fald forlanger en Inkassoprovision. Til denne Henstilling fra Forsikringsselskaberne har Justitsministeriet ikke ment at burde tage noget Hensyn i Lovforslaget, hvad jeg beklager.

Jeg beklager ogsaa, at jeg er nødsaget til at kritisere nogle af de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister har fremsat i sin Fremsættelsestale; jeg beklager det, fordi Justitsministeren ikke er til Stede, er forhindret ved Arbejde i det andet høje Ting, men det er nødvendigt, at jeg alligevel fremsætter mine Bemærkninger. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at den højtærede Justitsminister ikke har Ret i sin Udtalelse ved Fremsættelsen om, at Brandforsikringsselskabernes Andel i Kommunens Udgifter til Brandvæsenet efterhaanden er gaaet meget ned. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og den optrykte Statistik, der er udarbejdet af Københavns Magistrat, at Bidraget i Procent af Udgifterne i 1935—36 var 56,9 pCt., og vi skal helt tilbage til 1905—06 for at finde en højere Procent, nemlig 63,7; altsaa i de sidste 30 Aar har Brandforsikringsselskabernes Bidrag til Københavns Brandvæsen ikke været saa højt, som Tilfældet var i 1935—36. Jeg kan derfor ikke se, at der heri er nogen særlig Anledning til en Forhøjelse af Bidraget. Det er for øvrigt heller ikke rigtigt, som udtalt af Justitsministeren, at Bidraget tidligere gennem en lang Aarrække var to Trediedele af Udgifterne. Det fremgaar af den af Københavns Magistrat udarbejdede Statistik, at Brandforsikringsselskabernes Andel i Udgifterne i 1871 — det er det første Aar, for hvilket der foreligger Statistik — var 65,5, og kun i to Aar har det ligget højere, nemlig i 1880, da Bidraget androg 74,1 pCt., og i 1890, da det var 73,9 pCt. Ellers har Bidraget svinget mellem 29,6 pCt. i 1920—21 og 63,9 pCt. i 1875 med et Gennemsnitstal paa omkring 56 pCt., hvilket nøje svarer til, hvad der i Øjeblikket ydes.

Nu vil man altsaa forhøje Bidraget til 75 pCt., eller i Realiteten i hvert Fald i Starten til 82 pCt., skønt der aldrig, saa længe Loven har eksisteret, har været betalt saa høje Bidrag af Brandforsikringsselskaberne. Kravet om Forhøjelse af Bidraget støtter sig til en Betænkning, som den under 31. Oktober 1863 nedsatte Kommission afgav under 23. August 1866. I denne Betænkning anslaa man Udgifterne til Københavns Brandvæsen til 50 000